

Dac-aș putea răscumpăra tăcerea

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Ca o dojană mută-n colțul gurii
O vorbă nerostită plânge surd,
Întorc cu teamă filele scripturii
Și ți-aș vorbi, dar felul meu absurd

De-a despica în mii și mii de fire
Emoția ce fierbe-n amândoi
Mă face să mă-ntorc din drum, iubire,
O veșnicie numai înapoi

Și să-l întreb pe Dumnezeu de unde
Pot să răscumpăr anii ce s-au dus,
Tăcerile ce n-au putut răspunde,
Tot ce-am simțit atunci, dar nu ți-am spus.

- Aș ridica poemele din slove
Și la urechi ți-aș pune flori de mai,
Te-aș aștepta în gări când supernove
Trec prin văzduh, te-aș implora să stai

În așternutul nopților în care
Te-nvăț să navigăm printre plăceri,
Ți-aș pune flori de nuferi la picioare
Visând să mai răscumpăr din tăceri.

Din vorbele rămase nerostite,
Ciobite ca o buză de pahar,
Voi împleti emoții aurite,
Să ți le-așez tăcut pe inelar.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș